

Bài 19 ÁNH SÁNG CỦA VẾT ĐÌNH KHIẾN THẦY SẼ KHÔNG BỎ CON

Chuyển kể rằng: Hai người bạn kia đồng hành trên sa mạc. Hai người nói chuyện với nhau, rồi xảy ra cuộc tranh cãi gay gắt. Không giữ được bình tĩnh, một người kia đã tát vào mặt bạn mình. Tuy cảm thấy rất đau nhưng người bạn không nói gì. Anh ta chỉ lặng lẽ viết lên trên cát một dòng chữ rất to: "HÔM NAY, NGƯỜI BẠN TỐT NHẤT CỦA TÔI ĐÃ TÁT VÀO MẶT TÔI". Họ lại tiếp tục đi cho tới khi nhìn thấy một ốc đảo, nơi họ quyết định sẽ dừng chân và nghỉ mát. Người bạn vừa bị tát do sơ ý đã trượt chân rơi xuống một vũng lầy và dần dần lún sâu xuống. Nhưng người bạn kia đã kịp thời cứu được anh. Ngay sau khi được cứu, anh đã khắc ngay lên một tảng đá gần đó dòng chữ: "HÔM NAY, NGƯỜI BẠN TỐT NHẤT CỦA TÔI ĐÃ CỨU SỐNG TÔI". Người bạn kia thấy vậy liền hỏi: "Tại sao khi tôi tát cậu, cậu lại viết chữ lên trên cát còn bây giờ cậu lại khắc chữ lên một tảng đá?". Và câu trả lời anh ta nhận được là: **Khi ai đó làm chúng ta đau đớn thì chúng ta nên viết điều đó lên trên cát, nơi những cơn gió của sự thứ tha sẽ xóa tan đi những nỗi trách hờn. Còn khi chúng ta nhận được điều tốt đẹp từ người khác, chúng ta phải ghi khắc điều ấy lên đá, nơi không cơn gió nào có thể cuốn bay đi.**

Ghi khắc trên đá lòng biết ơn như có giai thoại kể rằng: Tổng thống thứ 5 Cộng hòa Pháp Marie François Sadi Carnot (1837-1894), một hôm nhân lúc rảnh việc, về chơi quê nhà. Khi đi ngang qua trường làng, trông thấy ông thầy dạy mình lúc bé, bây giờ tóc đã bạc phơ, đang ngồi dạy học, ông ghé vào thăm trường và chạy ngay lại trước mặt thầy giáo, chào hỏi lễ phép nói rằng: "*Con là Carnot đây, thầy còn nhớ con không?*" Rồi ông ngoảnh lại khuyên bảo học trò rằng: "Ta bình sinh, nhất là ơn cha, ơn mẹ, sau ơn thầy ta đây, vì nhờ có thầy chịu khó dạy bảo, ta mới làm nên sự nghiệp ngày nay". Hình ảnh nói lên tình thầy trò thật cảm động vô cùng.

Hai câu chuyện: một tình bạn, một tình thầy trò. Một tình yêu đón nhận, một tình yêu cho đi, tình yêu báo đáp tình yêu. Quả là cao thượng.

Trình thuật của Thánh Gioan trong Tin Mừng hôm nay thể hiện tình yêu cho đi thật thâm thiết của Thầy Giêsu với các môn đệ của Ngài: "*Thầy sẽ không để anh em mồ côi. Thầy sẽ xin Cha, ban cho các con một Đấng Phù Trợ khác, Thầy sống và các con cũng sẽ sống*":

I-THẦY HỨA KHÔNG BỎ CON MỒ CÔI

Khi ấy, Chúa Giêsu phán cùng các môn đệ rằng: "Nếu các con yêu mến Thầy, thì hãy giữ giới răn Thầy. Và Thầy sẽ xin Cha, và Người sẽ ban cho

các con một Đấng Phù Trợ khác, để Ngài ở với các con luôn mãi. Ngài là Thần Chân Lý mà thế gian không thể đón nhận, vì thế gian không thấy và cũng chẳng biết được Ngài; còn các con, các con biết Ngài, vì Ngài sẽ ở nơi các con và ở trong các con. **Thầy sẽ không bỏ các con mồ côi:** Thầy sẽ đến với các con. Một ít nữa, thế gian sẽ không còn thấy Thầy. Phần các con, các con thấy Thầy vì Thầy sống và các con cũng sẽ sống. Trong ngày đó, các con sẽ hiểu biết rằng Thầy ở trong Cha Thầy, và các con ở trong Thầy, và Thầy ở trong các con. Ai nhận các luật Thầy truyền và giữ các luật đó, thì người ấy là kẻ mến Thầy. Và ai mến Thầy sẽ được Cha Thầy yêu mến, và Thầy sẽ yêu nó, và sẽ tỏ mình ra cho nó". Ga 14, 15-21

Quả thật, Thầy hứa: **"Thầy sẽ không bỏ các con mồ côi"**, *Thầy sẽ đến với các con. vì "Thầy sẽ xin Cha, ban cho các con một Đấng Phù Trợ khác, để Ngài ở với các con luôn mãi" vì Thầy, là bạn hữu trung tín để "Thầy sống thì các con cũng sẽ sống"*

*Giữa mùa Phục Sinh rực sáng,
Thầy thì thăm: "Thầy chẳng bỏ con."
Tình bạn không phai, tình thầy trò còn bền vững,
Như ánh sáng soi qua vết lũng đóng đinh,
Như hơi thở Thần Khí vẫn nhiệt tình ở lại.*

*Không mồ côi vì Thầy hứa ban Đấng Phù Trợ khác sẽ tới.
Không đơn cô, vì tình yêu vẫn ở lại trong con.
"Thầy sống, thì anh em cũng sẽ còn được sống" (Ga 14,19),
Lời hứa ấy nâng đỡ con cố gắng lết chân,
Biến cô đơn thành ủi an hy vọng
Biến thử thách thành sức sống niềm tin .*

II. THẦY XIN BAN CHO CON THẦN KHÍ CHÚA

Sách Tông đồ Công vụ trong **Bài Đọc I**: khẳng định rằng: *"Các ngài đặt tay trên họ, và họ nhận lãnh Thánh Thần"*.

Trong những ngày ấy, Philipphê đi xuống một thành thuộc xứ Samaria, rao giảng Đức Kitô cho họ. Dân chúng chú ý đến những lời Philipphê rao giảng, vì họ cũng nghe biết và xem thấy các phép lạ ngài làm. Quỷ ô uế đã ám nhiều người trong họ, lúc đó kêu lớn tiếng và xuất ra. Nhiều người bất toại và què quặt được chữa lành. Bởi đó cả thành được vui mừng khôn tả.

Khi các tông đồ ở Giêrusalem nghe tin Samaria đón nhận lời Thiên Chúa, liền gởi Phêrô và Gioan đến với họ. Khi đến nơi, hai ngài cầu nguyện cho họ được nhận lãnh Thánh Thần: vì chưa có ai trong họ được nhận lãnh Thánh Thần, họ mới chỉ được chịu phép rửa nhân danh

Chúa Giêsu. **Bấy giờ các ngài đặt tay trên họ, và họ nhận lãnh Thánh Thần.** (Cv 8, 5-8. 14-17)

III. THẦY SỐNG THÌ CÁC CON CŨNG SỐNG VÌ CÁC CON LÀ BẠN HỮU CỦA THẦY

Lời Chúa trong Tin Mừng nói: “Nếu các con yêu mến Thầy, thì hãy giữ giới răn Thầy”. Phải chăng giữ giới răn Thầy chính là điều kiện để trở thành bạn hữu của Thầy như Thánh Gioan cũng đã có lần tuyên bố: **“Anh em là bạn hữu của Thầy, nếu anh em thực hiện những điều Thầy truyền dạy,** Thầy không còn gọi anh em là tôi tớ nữa, vì tôi tớ không biết việc chủ làm. Nhưng **Thầy gọi anh em là bạn hữu,** vì tất cả những gì Thầy nghe được nơi Cha Thầy, Thầy đã cho anh em biết. (Ga 15,14- 15)

Trong **Bài Đọc II**, Thánh Phêrô Tông đồ kêu gọi sống hiền hòa, trung tín, để làm chứng cho tình bạn với Đức Kitô.

Anh em thân mến, anh em hãy tôn thờ Chúa Kitô trong lòng anh em, hãy luôn luôn sẵn sàng trả lời thoả mãn cho mọi kẻ hỏi lý do của niềm hy vọng nơi anh em, nhưng **phải làm cách hiền từ, kính cẩn, hãy có lương tâm ngay chính, để những kẻ lãng mạ đời sống đạo đức của anh em trong Đức Kitô, phải hổ thẹn về điều họ gièm pha anh em.** Vì nếu Thiên Chúa muốn, thì thà làm việc thiện mà đau khổ còn hơn là làm điều gian ác. Vì Đức Kitô đã chết một lần cho tội lỗi chúng ta, Người là Đấng công chính thay cho kẻ bất công, để hiến dâng chúng ta cho Thiên Chúa; thật ra Người đã chết theo thể xác, nhưng đã nhờ Thần Linh mà sống lại. (1 Pr 3, 15-18)

IV LỜI NGUYỆN

Lạy Chúa Giêsu,

Con xin hiệp cùng ca đoàn vang lời ca **Thánh Vịnh TạƠn:**

[1-2] Toàn cõi đất, hãy tung hô mừng Thiên-Chúa!

Đàn ca lên! Mừng danh thánh Chúa muôn đời!

Vinh-quang Thiên-Chúa rạng ngời!

Nào mau ca tụng dâng lời tôn vinh!

[3] Hãy lên tiếng thưa trình Thiên-Chúa!

Việc Ngài làm dị-thường quá sức thay!

Thần-lực Ngài thật khôn lay chuyển nổi,

Kẻ địch-thù phải kinh hãi phục tùng.

[4] Toàn cõi đất, hãy thờ lạy tôn sùng Thiên-Chúa!

Đàn ca lên! Đàn ca mừng danh Chúa uy-linh!

[5] Hãy đến mà xem biết bao công-trình của Chúa!

Việc Người làm cho phàm-nhân thật quá sức thay!

[6] Biển mênh-mông, Người biến thành ngay bãi đất,

Cho dân Người tản bộ đi tắt qua sông.

Nhìn rõ đó, ta hãy hả lòng hoan-hỷ!
[7] Oai hùng thay! Người hiền-trị muôn đời!
Mắt Ngài theo dõi dân Ngài,
Những quân phản-ngịch khôn tài ngóc lên.

[16] Hết thảy những ai kính tôn Thượng Đế!
Hãy đến mà nghe tôi kể về Người:
Người thương chẳng lúc nào nguôi,
Giúp tôi chống trả những người hại tôi.
[17] Tôi vừa mở lời kêu nài cùng Chúa,
Lưỡi tán dương đã sẵn cửa miệng tôi.
[18] Nếu lòng chỉ nghĩ ác thôi,
Hắn Người đã chẳng nghe lời tôi đâu.
[19] Thế mà nghe tiếng tôi cầu,
Người thương đoái nhận, có đâu chối từ!
[20] Con ca tụng Chúa ngàn thu!
Tạ ơn Chúa chẳng bao giờ bỏ con.
(Tv 65, 1-3a. 4-5. 6-7a. 16 và 20)

<http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&v=detailarticle&id=117&ia=13065>

Vinh danh Thiên Chúa uy quyền!
Con xin làm bánh tinh tuyền không men.
Dầu cho trừu nặng đêm đen,
Ngài cho Thánh Giá cất lên nhẹ nhàng.
Dầu cho đông tố phủ phàng,
Ngài cho Thánh Giá huy hoàng trở hoa.
Nhờ Ngài, con sẽ Vượt Qua,
Phục sinh trong Lửa thăng hoa Thánh Thần.

Nguyện xin Thiên Chúa Thánh Thần,
Xin Ngài ngự đến chiếu soi trần gian.
Ngài là Cha kẻ cơ hàn,
Soi đường dẫn lối, con hằng khát mong.
Xin Ngài chiếu sáng Lửa hồng,
Muôn lòng rực ánh trinh trong điệu huyền.
Ai mà chẳng vướng tội nguyên?
Kiếp thân cát bụi tinh tuyền được ư?
Nếu không thần lực hộ phù,
Thân con phạm tục hần hư mất rồi.

Lạy Thầy Giêsu,
Thầy đã hứa không bỏ con,
Thầy đã sống để con cũng được sống.
Xin cho chúng con biết ở lại trong tình yêu,

Biết sống như bạn hữu trung tín,
Biết mở lòng đón nhận Thần Khí.

Giữa thử thách, xin cho chúng con nhớ:
Không mồ côi, vì Thầy vẫn ở lại.
Giữa bóng tối, xin cho chúng con tin:
Ánh sáng Phục Sinh vẫn bừng lên.
Thầy sẽ không bỏ con,
Và chúng con sẽ không bỏ nhau.

Lạy Thầy Giêsu, xin Thầy ngự đến,
Con trông Thầy như thuyền mong tới bến,
Con thiếu Thầy như cây lá không hoa,
Con cần Thầy, thợ săn cần cung tiễn
Con yêu Thầy, say rượu nho bánh miến,
Con đợi Thầy, nắng cháy vọng mưa sa.
Tình Thầy thật vô giá bao la
Con xin dâng Thầy lời ca ca tán tụng:

ĐK: *Hỡi thác cao, sông núi, gió ngàn!
Cất tiếng lên vang khắp trần gian,
Xin Nước Cha thịnh hưng bền vững
Danh Người luôn sáng tỏ tràn lan.
Hỡi thế nhân cao tiếng tán tụng
Chúa chí khoan, lân tuất, từ nhân,
Cha chí nhân toàn năng, hằng sống
Cảm tạ Cha xuống muôn hồng ân.*

PK 1: Cha yêu con không bờ không bến,
Con trốn Cha để Cha ngóng chờ,
Cha đợi con mà con không đến,
Con để Cha đành đứng chơ vơ.
Con dâng Cha tâm tình yêu mến,
Xin xoá tội hồn con nhớp nhơ,
Con từ nay thành tâm xác tín:
Chỉ có Chúa là Chúa là Cha.

PK 2: Con hân hoan mang nặng thập giá,
Thập giá con trở muôn đóa hoa,
Hoa lòng con, niềm tin sắt đá
Hoa tình mến, toả ngát hương xa
Cha yêu con sao trời khôn tả,
Con lắng nghe lời Cha thiết tha,
Ôi, tình Cha, tình Cha vô giá!
Con ngây ngất cạn uống tình Cha.

<https://youtu.be/waACVOyKa3A>

Ben. Đỗ Quang Vinh